

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 8Tos/31/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8320010485
Dátum vydania rozhodnutia: 07. 09. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Marián Sninský
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2023:8320010485.2

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Mariána Sninského a sudcov JUDr. Lucie Bašistovej a JUDr. Moniky Halkociovej na neverejnom zasadnutí konanom dňa 07.09.2023, v trestnej veci vedenej proti odsúdenému A. B. C. pre zločin subvenčného podvodu podľa § 225 ods. 1, ods. 4 písm. a/, c/ Trestného zákona, v konaní o návrhu na povolenie obnovy konania, o sťažnosti okresného prokurátora proti uzneseniu Okresného súdu Humenné sp. zn. 4Nt/8/2020 zo dňa 05.06.2023, takto

rozhodol:

Podľa § 194 ods. 1 písm. a/ Trestného poriadku z r u š u j e uznesenie Okresného súdu Humenné sp. zn. 4Nt/8/2020 zo dňa 05.06.2023 v celom rozsahu.

Podľa § 399 ods. 2 Trestného poriadku z a m i e t a návrh odsúdeného A. B. C., nar. XX.XX.XXXX v D., na povolenie obnovy konania v trestnej veci právoplatne skončenej rozsudkom Okresného súdu Humenné pod sp. zn. 2T/122/2017 zo dňa 10.10.2019 v spojení s uznesením Krajského súdu v Prešove sp. zn. 6To/6/2020 zo dňa 11.02.2020.

odôvodnenie:

Napadnutým uznesením súd prvého stupňa podľa § 394 ods. 1 Trestného poriadku povolil obnovu konania, vedeného v trestnej veci Okresného súdu Humenné sp. zn. 2T/122/2017 proti odsúdenému A. B. C., nar. XX.XX.XXXX v D., trvale bytom E. XXXX/XX, XXX XX F.. Podľa § 400 ods. 1 Trestného poriadku, súd zrušil v celom rozsahu rozsudok Okresného súdu Humenné č. k. 2T/122/2017-123 zo dňa 10.10.2019 a uznesenie Krajského súdu v Prešove č. k. 6To/6/2020-153 zo dňa 11.02.2020, ako aj ďalšie rozhodnutia na uvedené zrušené rozhodnutia obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Proti tomuto uzneseniu podal, priamo do zápisnice o verejnom zasadnutí, okresný prokurátor sťažnosť, ktorú následne písomným podaním odôvodnil vecne tým, že podstatou pôvodného trestného konania bolo, že A. B. C. poberal vdovecký dôchodok po svojej zomrelej manželke G. H. C. okrem iného aj za obdobie od 22.04.2014 do 21.03.2017 napriek tomu, že už dňa 12.04.2014 uzatvoril nové manželstvo s I. H. J., čo Sociálnej poisťovni v rozpore so zákonnými povinnosťami neoznámil. Poberal tak vdovecký dôchodok aj v čase, kedy už bol ženatý so svojou ďalšou manželkou I. H. J.. Sociálna poisťovňa o uvedenej skutočnosti podala orgánom činným v trestnom konaní správu zo dňa 30.01.2017 a A. B. C. bol v danej trestnej veci prvýkrát vypočutý dňa 29.03.2017. Dňa 31.05.2017 bolo začaté trestné stíhanie a vznesené obvinenie A. B. C. pre zločin subvenčného podvodu podľa § 225 ods. 1, ods. 4 písm. a/, c/ Tr. zákona s poukazom na § 138 písm. b/ Tr. zákona, za ktorý na menovaného bola podaná obžaloba dňa 05.10.2017. Následne Okresný súd Humenné rozhodol už spomínaným rozsudkom zo dňa 10.10.2019 a Krajský súd v Prešove uznesením zo dňa 11.02.2020, pričom A. B. C. bol uznaný za vinného v zmysle podanej obžaloby. Odsúdený pritom urobil vyhlásenie o vine, ktoré bolo súdom prijaté. Odsúdený svoj návrh na obnovu konania odôvodnil poukazom na nové skutočnosti, a to na rozhodnutie Okresného súdu Humenné sp. zn. 15Pc/43/2017 právoplatné dňa 13.03.2020, ktorým

bolo rozhodnuté o neplatnosti manželstva uzavretého dňa 12.04.2014 medzi A. B. C. a I. H. J.. Na podklade tohto rozhodnutia súdu o neplatnosti manželstva, Sociálna poisťovňa A. B. C. znovu priznala nárok na vdovecký dôchodok a doplatila mu vdovecký dôchodok aj za obdobie od 22.04.2014 až 21.06.2020. Okresný súd v zhode s odsúdeným A. B. C. mal za to, že rozhodnutie Okresného súdu Humenné sp. zn. 15Pc/43/2017 zo dňa 09.03.2020 (právoplatné dňa 13.03.2020) a naň nadväzujúce rozhodnutia Sociálnej poisťovne o priznaní nároku na vdovecký dôchodok, sú novými skutočnosťami, trestnému súdu v pôvodnom konaní neznámymi, no podľa názoru sťažovateľa, zistenie nových, súdu skôr neznámych skutočností, pre povolenie obnovy konania nestačí, ale je potrebné skúmať, či takéto nové skutočnosti sú spôsobilé (samé o sebe, alebo v spojení so skôr známymi skutočnosťami) odôvodniť iné rozhodnutie o vine, alebo o treste (jeho primeranosti), pričom sťažovateľ má za to, že uvedené „nové skutočnosti“ (rozhodnutie Okresného súdu Humenné sp. zn. 15Pc/43/2017 o neplatnosti manželstva zo dňa 09.03.2020 a následné rozhodnutia Sociálnej poisťovne o priznaní vdoveckého dôchodku), nie sú spôsobilé odôvodniť iné rozhodnutie o veci. S odkazom na ustanovenie § 16 ods. 1 zákona o rodine okresný prokurátor uviedol, že rozhodnutie súdu o neplatnosti manželstva (právoplatné dňa 13.03.2020) vyvolalo procesné pôsobenie ex tunc s náhľadom na manželstvo späťne, ako na neuzavreté, čo malo logický dôsledok na opätovné priznanie nároku na vdovecký dôchodok a jeho späťne doplatenie a tento späťny procesný účinok rozhodnutia o neplatnosti manželstva, ale nie je možné vzťahovať pre potreby vyhodnocovania naplnenia znakov skutkovej podstaty trestného činu subvenčného podvodu podľa § 225 ods. 1, ods. 4 Trestného zákona, ktorého podstatou bolo, že A. B. C. v čase od 22.04.2014 do 21.03.2017 poberal vdovecký dôchodok po svojej pôvodnej manželke a neoznámil uzatvorenie nového manželstva s I. H. J. K. poisťovni, v danom čase konal s vedomím, že je znovu ženatý a napriek tomu po dlhší čas poberal aj vdovecký dôchodok po svojej pôvodnej manželke G. H. C., kedy sa v danom čase neoprávnene obohacoval na škodu Sociálnej poisťovne. Podľa okresného prokurátora, pre účely vyhodnotenia, či uvedené „nové skutočnosti“ sú spôsobilé odôvodniť iné rozhodnutie o vine alebo treste, je potrebné zohľadňovať práve spomínaný (vyššie zvýraznený) konštitutívny účinok rozhodnutia nového právneho stavu, a teda, že v časovom období od uzavretí i manželstva (12.04.2014) až po deň právoplatnosti rozhodnutia súdu o neplatnosti manželstva (13.03.2020) sa na takéto manželstvo hľadí, ako na platne existujúce a tak uvedené „ex post“ rozhodnutie o neplatnosti manželstva predsa nemôže späťne ovplyvňovať objektívnu stránku, a už vôbec nie subjektívnu stránku trestného činu, keďže A. B. C. v danom čase konal s vedomím, že je ženatý s I. H. J. a aj napriek tomu dlhší čas poberal vdovecký dôchodok po svojej pred predošlej manželke. Pokiaľ ide o námietky navrhovateľa a jeho právnej zástupkyne, že žiadna škoda nevznikla (resp. ani nemohla vzniknúť), nakoľko Sociálna poisťovňa vzhľadom na rozhodnutie o neplatnosti manželstva prehodnotila svoje skoršie rozhodnutie a vrátila vdovecký dôchodok A. C., tento argument nepovažuje za správny. V danom čase škoda vznikla, pričom vzhľadom na späťny procesný účinok rozhodnutia o neplatnosti manželstva (ktoré konanie podľa jeho názoru účelovo inicioval A. C.), škoda akoby následne odpadla. Ďalej sťažovateľ poukazoval na postoj A. B. C., ktorý dňa 12.04.2014 uzatvoril manželstvo s I. J. a následne 3 roky ďalej poberal aj vdovecký dôchodok po svojej pôvodnej manželke, zomrelej dňa 17.04.2007 a keď dňa 29.03.2017 bol prvýkrát vypočutý vo veci podozrenia zo spáchania zločinu subvenčného podvodu a obžaloba bola na menovaného podaná dňa 05.10.2017, tak podal návrh na určenie neplatnosti manželstva až dňa 16.11.2017. Tento návrh tak odsúdený podal účelovo, ako reakčné konanie na vedené trestné stíhanie vo veci zločinu subvenčného podvodu, čím sa snažil „obhýtiť“ svoj nárok na vdovecký dôchodok, čo sa mu nakoniec aj podarilo rozhodnutím súdu o neplatnosti manželstva právoplatným dňa 13.03.2020, uvedené ale nemá a nemôže mať späťny dopad na hodnotenie jeho trestnoprávneho konania v čase od 22.04.2014 do 21.03.2017, pričom pokiaľ bolo manželstvo medzi A. B. C. a I. H. J. určené za neplatné z dôvodu, že I. H. J. údajne A. C. pred uzavretím manželstva zatajila, že trpí Alzheimerovou chorobou, tak zo súvisiacich trestných vecí vedených na Okresnej prokuratúre Humenné je známe, že A. B. C. vedel o diagnóze Alzheimerovej choroby u I. J. ešte pred uzatvorením manželstva, nakoľko táto bola I. J. diagnostikovaná už v roku 2013, o čom mal A. C. vedomosť, pričom A. C. už od roku 2013 sprevádzal I. J. aj na vyšetrenia u jej psychiatričky I. B.. Je preukázané, že už dňa 08.05.2015 podával A. C. návrh na obmedzenie spôsobilosti na právne úkony vo vzťahu k svojej manželke I. J. (t. j. v čase, kedy neoprávnene poberal vdovecký dôchodok po svojej predošlej manželke) z dôvodu jej nepriaznivého zdravotného stavu v spojitosti s Alzheimerovou chorobou a návrh na vyhlásenie manželstva za neplatné (z dôvodu, že mu I. J. údajne zatajila informácie o svojom zdravotnom stave, t. j. že trpí Alzheimerovou chorobou) podal až dňa 16.11.2017. Uvedené sťažovateľ hodnotí ako účelové konanie A. B. C. v snahe vyhnúť sa zodpovednosti za, v tom čase neoprávnené, poberanie vdovského dôchodku po jeho predošlej manželke, ktoré bolo predmetom záujmu orgánov činných v trestnom konaní. V podstate na základe

uvedeného okresný prokurátor navrhol, aby nadriadený súd zrušil napadnuté uznesenie a vrátil mu vec na ďalšie konanie, prípadne návrh na povolenie obnovy konania sám zamietol.

Vo vlastnom písomnom vyjadrení k podanej sťažnosti odsúdený A. B. C. uviedol, že profesionálne odôvodnil, že jeho manželstvo zo dňa 12.04.2014 je neplatné, nevzniklo od začiatku a že rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 13.03.2020, pričom po nadobudnutí právoplatnosti uvedeného rozhodnutia Sociálna poisťovňa svojím rozhodnutím zo dňa 24.04.2020 rozhodla o zrušení vlastného rozhodnutia č. j. 39111470300 zo dňa 22.03.2017 o povinnosti vrátiť vyplatený dôchodok, kde on dodatočne preukázal rozhodujúce skutočnosti pre nárok na výplatu vdoveckého dôchodku a tento mu patril nepretržite od 22.03.2017. Mal za to, že prokurátor je v jeho veci zaujatý, pričom tvrdenie prokurátora JUDr. Ivaniša, že nové skutočnosti nie sú spôsobilé odôvodniť rozhodnutie o veci, že ex post rozhodnutie o neplatnosti manželstva nemôže spätne ovplyvňovať objektívnu stránku a už vôbec nie subjektívnu stránku trestného činu, prokurátor nepochopil. Odsúdený uvádzal, že v tom čase nekonal s vedomím, že je ženatý a aj napriek tomu dlhší čas poberal vdovecký dôchodok po svojej predošlej manželke G. H. C. a dodal, že v tom čase nebol v republike dlhší čas /USA/, kedy jeho exmanželka mala na Sociálnej poisťovni toto vybaviť, no nestalo sa tak, pričom on konal okamžite, ako sa to dozvedel. Navrhol, aby nadriadený súd povolenie obnovy zo dňa 05.05.2023 potvrdil.

Na základe podanej sťažnosti okresného prokurátora preskúmal Krajský súd v Prešove, ako nadriadený súd, v zmysle ustanovenia § 192 ods. 1 Trestného poriadku správnosť výrokov napadnutého uznesenia, proti ktorým sťažovateľ podal sťažnosť, ako aj konanie týmto výrokom napadnutého uznesenia predchádzajúce a zistil, že podaná sťažnosť je dôvodná.

Uznesením Krajského súdu v Prešove sp. zn. 8Tos/1/2022 zo dňa 19.01.2022 bolo uznesenie Okresného súdu Humenné sp. zn. 4Nt/8/2020 zo dňa 13.10.2021 zrušené a okresnému súdu bolo uložené, aby vo veci znova konal a rozhodol. Aj keď sa okresný súd po zohľadnení priebehu a výsledkov konania o neplatnosť manželstva, vrátane dôvodu neplatnosti manželstva zaoberal, otázkou dopadu zistených nových skutočností na možnosť iného rozhodnutia o zavinení páchatel'a, a to pre potrebu pravdepodobnosti iného rozhodnutia o vine či treste, z hľadiska otázky splnenia podmienok pre povolenie obnovy konania, riadil sa nesprávnou právnou úvahou. Nadriadený súd v tomto uznesení poukázal na to, že obnova konania, ktoré sa skončilo právoplatným rozsudkom, sa povolí, ak vyjdú najavo skutočnosti alebo dôkazy súdu skôr než známymi, ktoré by mohli samy osebe alebo v spojení so skutočnosťami a dôkazmi už skôr známymi odôvodniť iné rozhodnutie o vine, alebo vzhľadom na ktoré by pôvodne uložený trest bol v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchatel'a alebo uložený druh trestu by bol v zrejmom rozpore s účelom trestu. Aj keď okresný súd dôsledne doplnil dokazovanie a správne zistil prítomnosť súdu skôr než známym skutočností, no nesprávne dospel k záveru, že by táto nová skutočnosť bola spôsobilá sama osebe alebo v spojení so skutočnosťami a dôkazmi už skôr známymi odôvodniť iné rozhodnutie o vine, alebo vzhľadom na ktoré by pôvodne uložený trest bol v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchatel'a alebo uložený druh trestu by bol v zrejmom rozpore s účelom trestu.

Okresný súd pri svojom rozhodnutí vychádzal zo záveru, že na základe vykonaného dokazovania dôkazmi, ktoré predpokladá ustanovenie § 394 ods. 1 Trestného poriadku, sú rozsudok Okresného súdu Humenné č. k. 15Pc/43/2017-227 zo dňa 09.03.2020 o neplatnosti uzavretého manželstva odsúdeného a I. H. J., J. I., uzavreté dňa 12.04.2014 v I., zapísaného v knihe manželstiev matričného úradu Michalovce vo zväzku 36 ročník 2014 na str. 137 pod por. č. 21, pričom ide o rozhodnutie súdu o osobnom stave, ktoré nadobudlo právoplatnosť a vykonateľnosť dňa 13.03.2020, výpoveď odsúdeného, že dôvod podania návrhu na určenie neplatnosti manželstva vyplýval z toho, že až približne rok po jeho uzavretí si na manželke, I. H. J., J. I., všimol zmeny v jej správaní a dozvedel sa aj o jej diagnóze, na ktorú bola liečená už pred uzavretím manželstva - demencia pri Alzheimerovej chorobe, že zmeny súvisiace s chorobou sa na nej začali prejavovať 2 - 3 roky po tom, ako spolu žili, čo podľa okresného súdu korešponduje s jeho skoršími vyjadreniami, že s manželkou začal žiť približne rok pred svadbou a následne až rok po svadbe sa tieto zmeny ukázali a dozvedel sa aj o jej diagnóze a že keď následne navrhol, aby súd určil toto manželstvo za neplatné návrhom podaným Okresnému súdu Humenné dňa 16.11.2017, pričom prvý návrh podal už v marci roka 2017, tak to podľa okresného súdu korešpondovalo aj s obsahom jeho tvrdení z pripojeného spisu Okresného súdu Humenné sp. zn. 15Pc/43/2017. Za nové dôkazy okresný súd potom považoval aj rozhodnutia Sociálnej poisťovne, ústredie, zo dňa 24.04.2020 a zo dňa 14.05.2020, ktoré sa týkajú oprávnenosti poberania, ako i samotnej výšky vdovského dôchodku

odsúdeným za obdobie, ktoré bolo predmetom obžaloby v základnom konaní sp. zn. 2T/122/2017, čo okresný súd považoval za spätný nárok na vdovský dôchodok. Bez bližšieho zdôvodnenia potom okresný súd poukazoval na to, že podľa jeho názoru, tieto rozhodnutia môžu mať dopad na posúdenie naplnenia zákonných znakov skutkovej podstaty trestného činu podľa § 225 ods. 1, ods. 4 písm. a/, c/ Trestného zákona, a tým aj na rozhodnutie o vine či treste odsúdeného.

Možno teda zopakovať, že predpokladom povolenia obnovy konania, ktorá je jedným z dvoch mimoriadnych zákonom stanovených opravných prostriedkov umožňujúcich zrušenie právoplatného rozhodnutia vo veci, je preukázanie splnenia podmienok, pokiaľ ide o trestné stíhanie, ktoré sa skončilo právoplatným rozsudkom, presne vymedzených v ustanovení § 394 ods. 1 Trestného poriadku, podľa ktorého, obnova konania, ktoré sa skončilo právoplatným rozsudkom, sa povolí, ak vyjdú najavo skutočnosti alebo dôkazy súdu skôr neznáme, ktoré by mohli same osebe alebo v spojení so skutočnosťami a dôkazmi už skôr známymi odôvodniť iné rozhodnutie o vine, alebo vzhľadom na ktoré by pôvodne uložený trest bol v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchatel'a alebo uložený druh trestu by bol v zrejmom rozpore s účelom trestu.

Rozsudkom Okresného súdu Humenné pod sp. zn. 2T/122/2017 zo dňa 10.10.2019 v spojení s uznesením Krajského súdu v Prešove sp. zn. 6To/6/2020 zo dňa 11.02.2020 bol A. B. C. uznaný vinným zo zločinu subvenčného podvodu podľa § 225 ods. 1, ods. 4 písm. a/, c/ Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. b/ Trestného zákona, na tom skutkovom základe, že

- po tom, čo mu bol rozhodnutím ústredia Sociálnej poisťovne číslo 39111470300 zo dňa 16.05.2007 v zmysle § 74 zákona č. 461/2003 Z. z. o sociálnom poistení v znení zákona č. 310/2006 Z. z. s platnosťou od 17.04.2007 priznaný na základe jeho žiadosti zo dňa 27.04.2007 vdovecký dôchodok v sume 2.539,- Sk (84,28 EUR) po zomreť manželke G. H. C., ktorého výška bola trikrát upravovaná a tento vdovecký dôchodok poberal až do 21.03.2017, a to aj napriek tomu, že dňa 12.04.2014 uzatvoril nové manželstvo a túto skutočnosť Sociálnej poisťovni neoznámil, čím mu v zmysle § 74 ods. 5 písm. a/ a § 74 ods. 6 zákona č. 461/2003 Z. z. o sociálnom poistení nárok na výplatu vdoveckého dôchodku zanikol uzatvorením manželstva a o povinnosti oznámiť Sociálnej poisťovni každú zmenu údajov uvedených v žiadosti bol poučený, a tak za obdobie od 22.04.2014 do 21.03.2017 mu bolo Sociálnou poisťovňou neoprávnene vyplatených 4.076,58 EUR.

Za to mu bol uložený trest odňatia slobody vo výmere 3 rokov, výkon ktorého mu bol podmienene odložený za súčasného uloženia probačného dohľadu nad jeho správaním v skúšobnej dobe a zároveň mu bola určená skúšobná doba v trvaní 3 rokov a s povinnosťou spočívajúcou v príkaze podrobiť sa v súčinnosti s probačným a mediáčnym úradníkom alebo iným odborníkom programu sociálneho výcviku alebo inému výchovnému programu.

Predmetný zločin je vo svojej základnej skutkovej podstate trestným činom úmyselným. Podstata prejednávaneho skutku z hľadiska zavinenia potom spočívala v preukázaní skutkovej okolnosti, že obžalovaný vediac, že žije v platnom manželskom zväzku, túto skutočnosť úmyselne zatajil pred príslušným štátnym orgánom ako skutočnosť rozhodujúcu pre to, aby mu bola vyplácaná dávka v podobe vdovského dôchodku. Je totiž nespornou a súdu v čase meritórnych rozhodnutí známou skutočnosťou podporenou nepochybnými dôkazmi, že odsúdený poberal subvenciu v podobe vdovského dôchodku po svojej nebohej manželke G. H. C. za žalované obdobie a 12.04.2014 uzatvoril nové manželstvo s I. H. J., no túto novú skutočnosť v rozpore so svojou zákonnou oznamovacou povinnosťou Sociálnej poisťovni neoznámil a vdovský dôchodok poberal naďalej. Vdovský dôchodok poberal takto, udržiavajúc protiprávny stav, viac ako 3 roky, pričom jeho relevantný trestnoprávny úmysel, jeho úmyselné zavinenie sa vzťahuje na celé predmetné obdobie, na celý spôsobený následok. Jeho úmyselné konanie je nepochybne v priamej príčinnej súvislosti so spôsobeným, súdom právoplatne vyčísleným, následkom. Takýmto svojim konaním teda minimálne pripustil, že aj keby uzatváral neplatné manželstvo z dôvodu zdravotných ťažkostí manželky, neumožní uzavretie manželstva vyhodnotiť príslušnému správne mu orgánu rozhodujúcemu o vyplácaní vdovského dôchodku a bude naďalej vdovský dôchodok poberať. Žiaden z predmetných nových dôkazov nenasvedčuje tomu, že by odsúdený konal v trestnoprávne zohľadniteľnom omyle. Odsúdený ani v rámci dopĺňujúceho výsluchu realizovaného okresným súdom na verejnom zasadnutí nepresvedčil súd o absencii jeho úmyslu neoprávnene poberať príslušnú subvenciu.

Odsúdený síce na verejnom zasadnutí tvrdil, že až keď sa I. H. J. nevedela orientovať v jeho byte, tak ju dal na vyšetrenie, kde zistil, že trpí B. chorobou, že on odišiel do USA v roku 2014 hneď po svadbe 12.04.2014 a bol tam dva mesiace, pričom sa dohodli, že ona nahlási Sociálnej poisťovni skutočnosť, že sú manželia, no keď sa vrátil, išiel na Sociálnu poisťovňu vybavovať ZŤP, a vtedy zistil, že jeho manželka poberá neprávom vdovský dôchodok, ako aj on, hneď reagoval a všetko vyplatil späť, tak následne dodal, že Sociálnej poisťovni vyplatil 4.000,- eur v roku 2016, pričom keď dňa 08.05.2015 podal návrh na obmedzenie spôsobilosti na právne úkony vo vzťahu k I. H. J., tak dňa 11.04.2016 tento návrh zobral späť.

Nemožno prehliadnuť, že odsúdený sa podľa vlastnej výpovede poznal s I. H. J. od základnej školy a nemožno prehliadnuť ani to, na čo poukazuje okresný prokurátor, že odsúdený už v čase uzavretia predmetného manželstva vedel o tom, že odsúdená trpí diagnózou Alzheimerovej choroby, keďže ju od roku 2013 sprevádzal aj na vyšetrenie u jej psychiatričky I. B..

Nespochybnému úmyselnému konaniu odsúdeného nasvedčuje aj skutočnosť, že návrh na neplatnosť manželstva podal až dňa 16.11.2017 po tom, čo bol jednak obvinený 31.05.2017 a jednak až potom, čo na neho bola podaná obžaloba dňa 05.10.2017, teda zjavne pod tlakom trestného konania. Je tiež skutočnosťou ľahko z právneho predpisu zistiteľnou, že v súlade s ustanovením § 7 ods. 2 Trestného poriadku, orgány činné v trestnom konaní a súd nie sú oprávnené samostatne riešiť predbežné otázky týkajúce sa osobného stavu, o ktorých sa rozhoduje v inom súdnom konaní a o takej otázke nebolo ešte rozhodnuté, a že orgány činné v trestnom konaní a súd sú povinné počkať na vydanie rozhodnutia. Odsúdenému, ako právne vzdelanej osobe, muselo byť zrejmé, že by tak išlo o otázku osobného stavu, ktorú orgány trestného konania nie sú oprávnené riešiť a že je nutné vyčkať rozhodnutiu príslušného civilného súdu. Rovnako je známe, že podľa § 16 ods. 1 zákona o rodine, manželstvo, o ktorom súd rozhodol, že je neplatné, považuje sa za neuzavreté, pričom je rovnako zrejším právnym výkladom, že právoplatné rozhodnutie súdu o neplatnosti manželstva je konštitutívnym rozhodnutím s účinkami ex tunc, teda manželstvo, o ktorom súd rozhodol, že je neplatné, sa považuje za neuzavreté späť od jeho vzniku, no keďže až rozhodnutím súdu o neplatnosti manželstva sa konštituuje nový právny stav, v časovom období od uzavretia manželstva až po deň právoplatnosti rozhodnutia súdu o neplatnosti sa na takéto manželstvo hľadí ako na platne existujúce. Tieto zásady boli platné už v čase páchania trestnej činnosti odsúdeným.

Okresný súd sa mal po zohľadnení priebehu a výsledkov vyššie uvedeného konania o neplatnosť manželstva, vrátane dôvodu neplatnosti manželstva, zaoberať otázkou dopadu zistených nových skutočností na možnosť iného rozhodnutia o zavinení páchatel'a, a to pre potrebu pravdepodobnosti iného rozhodnutia o vine či treste. Nadriadený súd, v rámci svojej procesnej samostatnosti, nezávislosti a nestrannosti, na základe vyššie uvedených zistení dospel k záveru, že nemali účinky skutočností spôsobilých k takému mimoriadnemu rozhodnutiu, akým je zásah do právoplatnosti súdneho rozhodnutia, ktorým sa pôvodne, v minulosti skončili trestné konania vedené proti odsúdenému A. B. C..

Po vyhodnotení zistených skutočností nadriadený súd dospel k záveru, že súdom prvého stupňa uvádzané nové skutočnosti, ani samé osebe, ani v spojení so skutočnosťami a dôkazmi už skôr známymi, neboli spôsobilé odôvodniť iné rozhodnutie o vine a ani vzhľadom na nich by pôvodne uložený trest nebol v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchatel'a alebo uložený druh trestu by bol v zrejmom rozpore s účelom trestu.

Za tým účelom nadriadený súd napadnuté uznesenie zrušil a sám rozhodol tak, že návrh na povolenie obnovy konania zamietol vyššie uvedeným výrokom.

Toto rozhodnutie bolo prijaté jednomyseľne.
jednohlasne

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný prostriedok nie je

prípustný.